

Session 1: Embers in the Forest

Ya'akov Yosef Katz, *Toledot Ya'akov Yosef, beresbit*

The Talmud teaches that Joseph went free from prison on Rosh Hashanah (b. Rosh Hashanah 10b)...

It is written in the *Tikkunim*: “[The verse says] ‘I, Y-H-V-H, have not changed’ [Mal. 3:6]. But the blessed Holy One does change in regard to the wicked, becoming cloaked in many garments, concealments, and husks. These are the ‘formlessness and void and darkness’ [described in Gen. 1]. This is the meaning of: ‘I shall hide My face from them’ [Deut. 32:20]. But God is forever unchanging to those who rely upon Him and His Shekhinah.”

The blessed Holy One is hidden in many garments and concealments. But . . . I heard the following from my teacher [the BeSHT]: If you know that the blessed Holy One is hiding, then He is not truly hidden. Then “all doers of iniquity shall vanish” [Ps. 92:10]. This is the meaning of “And I will surely hide My face from them” [Deut. 31:18]—[the curse is that] even the blessed Holy One’s hiding will become concealed from you. The words of the wise are precious.

I heard something similar from him regarding the first letters of the verse “the foe declared, ‘I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil’” (Ex. 15:9). These five alephs show that the world’s most Exalted One (*alufo shel ‘olam*) is hidden there, even within the name Sama’el. The words of the wise are precious.

Once a person knows this great principle, that no barrier separates you from your God, even if some wayward thoughts arise during Torah study or prayer you will realize that they, too, are garments and concealments for the blessed Holy One. Once you know this, God’s hiddenness is no hiddenness at all... This is the meaning of Joseph going free from prison on Rosh Hashanah.

ונ"ל דאיתא בש"ס (ר"ה י ב) בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים וכו', שנאמר (תהלים פא, ו) עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים וגו'.

לבאר זה נ"ל, דכתבתי לקמן מ"ש בתיקונים (תכ"ו ע ב) אני ה' לא שניתי (מלאכי ג, ו), אבל לגבי חייביא אשתני הקדוש ברוך הוא ואסתתר בכמה לבושין, ובכמה כסויין, ובכמה קליפין, דאינון תהו ובהו וחשך וכו', וז"ש אסתירה פני מהם (דברים לב, כ), אבל אינון דתליין מני' ומשכינת' לא אשתני לעולם וכו', יעו"ש. הרי שיש כמה לבושין וכסויין שהקדוש ברוך הוא מסתתר בהם.

אמנם כתבתי לקמן דשמעתי ממורי זלה"ה, שאם ידע האדם שהקדוש ברוך הוא מסתתר שם, אין זה הסתרה, כי נתפרדו כל פועלי און. וז"ש ואנכי הסת"ר אסת"יר פני מהם (עי' דברים לא, יז - יח), ר"ל שיסתיר מהם שלא ידעו שהקדוש ברוך הוא שם בהסתרה זו וכו', ודפח"ח.

וכיוצא בזה שמעתי ממנו כי ר"ת אמר אויב ארדוף וגו' (שמות טו, ט), ר"ת הם ה' אלפין, ששם אלופו של עולם מסתתר, בסוד שם סא"ל וכו', ודפח"ח.

ואחר שידע אדם כלל זה שהוא כלל גדול, שאין שום מסך מבדיל בינו לבין אלדיו, בשעת תורה ותפלה גם שיעלו לפניו כמה מחשבות זרות שהם לבושין וכסויין שהקדוש ברוך הוא מסתתר שם, מכל מקום אחר שידע אדם שהקדוש ברוך הוא מסתתר שם אין זה הסתרה, וכנ"ל.

ובזה יובן בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים.

Ya'akov Yosef Katz, *Ben Porat Yosef*, mi-kets, 55a

In the Zohar it says that the gates to the palaces of prayer rest one above the other (Zohar 2:244b). Angels receive the prayers . . . But we must understand: Doesn't God's glory fill the entire world? There is no place devoid of Him! God's glory is found wherever one prays. So why must prayer be carried aloft by angels journeying from palace to palace?

. . . I heard my teacher [the BeSHT] offer a parable before the shofar was blown: There was once a certain king who created an illusion [*ahizat 'eynayim*] of walls, towers, and gates. He decreed that those who come [to visit] must pass through these gates and towers. He then had royal treasures scattered about each gate. Some arrived only at the first gate, gathering up some coins and returning. Others—and so on. Along came the king's only son, who struggled hard to reach his father. Then he saw that there is no boundary between him and his father; it was all an illusion. The parable is understood, and the words of the wise are pleasing.

Elsewhere I wrote thus in my teacher's name. When one realizes that God's glory fills the world, that everything—every movement and thought—is from Him, then “all doers of iniquity will vanish” [Ps. 92:10] with this knowledge.

So too, all the angels and palaces were created and made, as it were, from God's essence, just like the snail [or silkworm] whose garment is part of it. This knowledge causes all doers of iniquity to vanish. There is no boundary or veil separating between God and one who has this knowledge.

Ya'akov Yosef Katz, *Toledot Ya'akov Yosef*, *lekh lekha*

From my teacher I received [a principle]: there are ten sefirot within each person, who is a microcosm. The Raavad wrote of this as well, explaining that everything in the upper worlds exist in time and in the human soul. Your

כתב בזוהר שערי היכלות התפלה זה למעלה מזה, ומלאכים מקבלי התפלות יש מלאך שקומתו ת"ק שנה וכו', יעו"ש. ויש להבין, הא השי"ת מלא כל הארץ כבודו לית אתר פנוי מיני, ובמקום שאדם מתפלל שם כבודו יתברך מצוי, ואם כן ל"ל שיקובל התפלה על ידי המלאכים שילכו מהיכל להיכל וכו'.

ונ"ל דכתבתי במ"א דשמעתי ממורי זלה"ה משל שאמר קודם תקיעת שופר, שהיה מלך אחד חכם גדול, ועשה באחזת עינים חומות ומגדלים ושערים, וצוה שילכו אצלו דרך השערים והמגדלים, וצוה לפזר בכל שער ושער אוצרות המלך. ויש שהלך עד שער א' וחזר, ויש וכו', עד שבנו ידידו התאמץ מאד שילך אל אביו המלך, אז ראה שאין שום מחיצה מפסיק בינו לבין אביו כי הכל ה' אחיזת עינים. והנמשל מובן, ודפח"ח.

וכן כתבתי במ"א מה שמעתי ממורי זלה"ה כי בדיעת האדם שהשי"ת מלא כל הארץ כבודו וכל תנועה ומחשבה הכל ממנו ית', אז בדיעה זו יתפרדו כל פועלי און וכו'. א"כ כל המלאכים וכל ההיכלות הכל נברא ונעשה כביכול מעצמותיו ית' כהדין קמצא דלבושי מיניה וביה, ובדיעה זאת יתפרדו כל פועלי און, שאין שום מחיצה ומסך מבדיל בין האדם ובינו ית' בדיעה זאת.

ובזה תבין דברי תיקונים הנ"ל, אני ה' לא שנית, דמסיים שם אבל לאילין דתליין מניה ומשכינתיה לא אשתני לעולם, והבן זה.

ובזה יובן קרוב ה' וגו', והיינו למי שיקראוהו באמת דייקא, שהוא ראש תוך וסוף, שידוע כי מלא כל הארץ כבודו לית אתר פנוי מיניה, אז באמת קרוב לכל קוראיו באמת, והבן.

ולהבין זה, הוא על פי שקבלתי ממורי שיש באדם עשר ספירות כי הוא עולם קטן, וכמ"ש הראב"ד (הקדמה לספר יצירה) כי מה שיש בעולמות עליונים הוא ג"כ בשנה ובנפש האדם, וסימנך והר סיני עש"ן וכו' (שמות יט, יח), יעו"ש. ומדרגה אחרונה שבאדם, כגון צער ועוני ויסוריין וכדומה, זה נקרא מדת המלכות שהיא מדה

allusion to this is “mount Sinai was covered in smoke (*ashan*; Ex. 19:18).

אחרונה, כי רגלי ירדות מות. ונצח והוד שבאדם הוא עמודי קיימין, שהאדם מאמין אמונת הבורא על אמיתות. ומדת יסוד הוא כשיש לו תענוג בעבודת הש"י יותר מכל התענוגים, כי מבשרי אחזה שאבר המשגל הוא מבחר התענוגים, שהוא אחדות שנתחבר דבר ונוקבא, ומן הגשמי יבין תענוג הרוחני כשמדבק את עצמו באחדות יתברך שהוא שורש כל התענוגים וכו', וישמע חכם ויוסף לקח. ולכך נקרא יסוד כל, כי שם נכללו כל המדות העליונות, והוא המחבר כולם ומשפיע למלכות הנקרא כלה ג"כ לטעם זה, שנכללה בה כל המדות גם כן. והצדיק הוא גם כן שמחבר כל המדות, וכמו שכתבתי על פסוק (במדבר כז, יז) אשר יוציאם ואשר יביאם בשם מורי.

Ya'akov Yosef Katz, *Ben Porat Yosef, bereshit*

A convincing proof [for the world's creation] comes from a person who creates new meaning in Torah, forming something from nothing. Previously there was nothing, but the mind gives birth to something new.

I heard from my teacher that the mind contains the ten *sefirot*. *Abba* and *Ima* [i.e. *bokhmah* and *binah*] give rise to that which is created in Torah...

וראיה מוכרחת לזה, מאדם המחפש בתורה, שחידש יש מאין, ובתחילה לא חידש ועכשיו השכל מוליד ונתחדש דבר יש מאין. ושמעתי ממורי שיש בשכל אדם עשר ספירות, כי אבא ואמא הם המולידים דבר שנתחדש בתורה, נקרא או"א. ובתחלה נקרא חסד כשנתחדש הדבר, שמתפשט לאין תכלית שהוא בחי' חסד כנודע. ואח"כ צריך בחינת גבורה, סוד הצמצום שיוכל לתפוס לאומרו בפני אחרים. והכל על ידי קו האמצעי וכו'. ואח"כ צריך האמנה כמ"ש בש"ס דמכות (כד א) בא חבוקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחי' (חבוקוק ב, ד), ובחינת האמנה הם תרי ירכי קשוט נצח והוד. ואח"כ התענוג שיש לו במה שחידש נקרא יסוד, שהוא אבר התענוג. ונתגלה על ידי הדיבור שהוא מלכות, ודפח"ח.

Ya'akov Yosef Katz, *Tsofnat Pane'ah, terumah*

When a person realizes and believes that the blessed Holy One fills the entire world, in all actions and thoughts—that everything comes from the One—then “all doers of iniquity shall vanish” [Ps. 92:10]...

This helps us understand the well-known difficulty. There is no contradiction between what Moses our teacher said, “No person can see Me and live”—which is true—and the verse, “and they saw the God of Israel” (Ex. 24:10). That is, they saw and understand that everything is God's glory, each movement and thought is in fact divinity. This is “Know the God of your ancestors,” and also “This is my God, and I will extoll Him” (Ex. 15:2)—God's

כי בידיעת האדם שידע ומאמין שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו, בכל תנועה ומחשבה הכל ממנו יתברך, אז יתפרדו כל פועלי און וכו', יעו"ש...

ובזה יובן קושיא הנ"ל, דלא קשה סתירת הפסוק הנ"ל, כי הוא ודאי מה שאמר משה רבינו עליו השלום כי לא יראני אדם וחי היא האמת, ומה שנאמר ויראו את אלהי ישראל, היינו כי ראו והבינו שהכל בחינת כבודו יתברך, כל תנועה ומחשבה הכל הוא כבודו יתברך בעצמו, שהיא בחינת דע את אלהי אביך. וזה הענין גם כן מה שאמרו (שמות טו, ב) זה אלי ואנוהו, בכבודו נגלה להם והיו מראין אותו באצבע כפירוש רש"י, והוא גם כן על דרך הנ"ל, והבן.

glory was revealed to them such that they could point to it with their fingers.

Levi Yitshak of Barditshev, *Kedushat Levi, be-shalah*

It is way of the Divine to bestow goodness upon the created beings. Some of this benevolence comes as arousal from on high alone, and some of it comes as arousal from down below as Israel do good works and bring about God's love and compassion, as it says in the verse, "God is your shadow" (Ps. 121:5). Previously I cited the teaching of the Besht: "God is your shadow"—just as the shadow follows a person's actions, so, too, God directs matters on high. If one behaves with compassion, such is brought about on high.

והנה ידוע הגם שהשם יתברך ברוך הוא דרכו להטיב לבריותיו, ויש הטבה שהוא מאתערוותא דלעילא לבד, ויש שהוא מאתערוותא דלתתא, שישראל מטיבים מעשיהם וגורמים במעשיהם רחמי השם יתברך עליהם, כמאמר הכתוב (תהלים קכא, ה) ה' צלך, וכמו שהבאתי לעיל (ד"ה או יבואר אז ישיר) בשם הבעל שם טוב, ה' צלך, כמו שהצל עושה מה שהאדם עושה, כן כביכול כמו שהאדם מתנהג למטה כן מנהיגין אותו מלמעלה. לכן אם מתנהג במדת רחמים גם מלמעלה מרחמין עליו כו', כמו שאיתא (שבת קנא, ב) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים. לכך צריך האדם להתנהג במדת רחמים וטובות ובכל המדות טובות, ויהיה שמח בחלקו ואז גם מלמעלה יגיע לו כך, וכן הוא במדרש על פסוק ה' צלך.

Kedushat Levi, bereshit

The blessed Creator made everything and is everything. In each moment, without ever ceasing, the Divine bestows blessing upon God's creatures and upon all the worlds above and below, onto the angels and onto all living beings. It is for this reason that we say in our morning prayers, "Who *forms* light and creates darkness" (Is. 45:7) and not "Who *formed* light and created darkness." We use the present tense, because God is constantly forming, revitalizing all of life, moment to moment; all is from the blessed Holy One, who is perfect and all-inclusive...

הכלל שהבורא ב"ה ברא הכל והוא הכל, והשפעתו אינה נפסקת מעולם, כי בכל רגע משפיע שפע לברואיו ולכל העולמות ולכל ההיכלות ולכל המלאכים ולכל חיות הקודש. ולכן אנו אומרים "יוצר אור ובורא חושך" (ישעיה מה:ז), ולא יצר אור וברא חושך, רק "יוצר" בלשון הוה, כי בכל רגע הוא יוצר, שבכל רגע הוא משפיע חיות לכל חי והכל מאתו יתברך, והוא שלם והוא כלול מהכל.

Menahem Nahum of Chernobil, *Me'or Einayim, shemot*

The BeSHT, may his merit protect us, spoke a gem on the verse "You shall turn aside and worship other gods" (Deut. 11:16). "As soon as you turn aside from Y-H-W-H," he said, "you are worshipping other gods." This is the essence of awareness: to know that all one's powers and vitality are the blessed Creator, the powerful and fully able One, Master of all powers. It is He who sets all of one's powers into motion. As soon as you turn away from this awareness, you are worshipping gods or

מרגלא דהרב בעל שם טוב נשמתו בג"מ זכותו יעמוד לנו על מ"ש (דברים יא, טז) וסרתם ועבדתם אלהים אחרים תיכף כשסרתם מאת ה' מיד ועבדתם אלהים אחרים כי זהו עיקר הדעת לידע שכל כחותיו וחיותו הוא הבורא ברוך הוא שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכחות כולם והוא יתברך מנענע כל הכחות שלו ותיכף כשסר מדעת זה נעשה עובד אלהים אחרים כחות אחרים זולת הבורא ברוך הוא שאין לו דעת זה שכל הכחות שלו הוא הבורא ברוך הוא

powers other than the Creator, no longer being aware that all your powers are God.

Shne'ur Zalman of Liady, *Sha'ar ha-Yibud ve-ha-Emunah*, ch. 1 and ch. 7

Let us understand, in some small way, the Zohar's teaching: *Shema Yisra'el* is the upper unification, and *barukh shem kevod malkhuto le-'olam va-'ed* is the lower unification.

“Know this day and lay it upon your heart, that Y-H-V-H is God in heaven above and upon the earth below; there is nothing else” [Deut. 4:39]. . . . It is written, “Forever, Y-H-V-H, Your word stands firm in the heavens” [Ps. 119:89]. The Ba'al Shem Tov explained: “The words You spoke— ‘Let there be a firmament amid the waters’ [Gen. 1:6], and so forth—these words and letters stand firm and endure forever within the celestial firmament. They are cloaked therein to animate it, as it says, ‘the word of our God stands forever’ [Isa. 40:8], and ‘His words live and endure for all eternity.’ If the letters withdrew for even one moment, God forbid, and returned to their source, then all the heavens would become truly nothing and naught, as if they had never been. . . . So it is for all creatures in the worlds above and below.” . . .

This is what the ARI said: “Even inanimate objects like stones, dust, or water, contain a soul and spiritual vitality. Letters of the formative speech of creation are garbed within, animating and bringing the objects into existence as Being [*yesh*] from the Nothing [*ayin*] that preceded the six days of creation.”

* * *

We can understand the mistake of certain sages, may God forgive them, that erred in their study of the writings of the ARI and understood the notion of withdrawal [*tsimtsum*] in a literal sense; [namely, that] the blessed Holy One withdrew God's Self and essence from this world, paying attention only to individual providence over all creation in the heavens above and the earth below. It is impossible to describe *tsimtsum* literally, since it ascribes corporeality to the blessed Holy One.

להבין מעט מזער מ"ש בזהר דשמע ישראל כו' הוא יחודא עילאה ובשכמל"ו הוא יחודא תתאה:

וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. וצריך להבין וכי תעלה על דעתך שיש אלהים נשרה במים מתחת לארץ שצריך להזהיר כ"כ והשבות אל לבבך. הנה כתיב לעולם ה' דברך נצב בשמים ופי' הבעש"ט ז"ל כי דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו' תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים ומלובשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם כדכתיב ודבר אלהינו יקום לעולם ודבריו חיים וקיימים לעד כו' כי אילו היו האותיות מסתלקות כרגע ח"ו וחוזרות למקורן היו כל השמים אין ואפס ממש והיו כלא היו כלל וכמו קודם מאמר יהי רקיע כו' ממש וכן בכל הברואים שבכל העולמות עליונים ותחתונים ואפי' ארץ הלזו הגשמית ובחיל דומם ממש אילו היו מסתלקות ממנה כרגע ח"ו האותיות מעשרה מאמרות שבהן נבראת הארץ בששת ימי בראשית היתה חוזרת לאין ואפס ממש כמו לפני ששת ימי בראשית ממש וז"ש האר"י ז"ל שגם בדומם ממש כמו אבנים ועפר ומים יש בחיל נפש וחיות רוחנית דהיינו בחיל התלבשות אותיות הדבור מעשרה מאמרו המחיות ומהוות את הדומם להיות יש מאין ואפס שלפני ששת ימי בראשית ואף שלא הוזכר שם אבן בעשרה מאמרות שבתורה אעפ"כ נמשך חיות לאבן ע"י צירופים וחילופי אותיו המתגלגלות ברל"א שערים פנים ואחור כמ"ש בס' יצירה . . .

והנה מכאן יש להבין שגגת מקצת חכמים בעיניהם ה' יכפר בעדם ששגו וטעו בעיונם בכתבי האריז"ל והבינו ענין הצמצום המוזכר שם כפשוטו שהקב"ה סילק עצמו ומהותו ח"ו מעוה"ז רק שמשגיח מלמעלה בהשגחה פרטית על כל היצורים כולם אשר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת והנה מלבד שא"א כלל לומר ענין הצמצום כפשוטו שהוא ממקרי הגוף על הקב"ה הנבדל מהם ריבוא רבבות הבדלות עד אין קץ

